

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron; za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Narodno življenje v Vojniku.

Trg Vojnik, dve uri oddaljen od Celja, je izmed onih, katerega moramo Slovenci pazno čuvati, da ga zopet spravimo v slovenske roke. Zato vsako znamenje novega in bujnejšega na rodne gibanja v istem in njega okolici s tem večjim veseljem pozdravljamo. Kar je drugod marsikje samoobsebi umevno in manjšega pomena z ozirom na razvitejšo narodno razmere, zasluži v krajih kjer je narodna stvar na šibkih nogah tem večje pozornosti.

V nedeljo 7. svečana so Vojničani po dolgem času zopet z javnim nastopom pokazali, da narodno živijo in da so podani vsi pogoji, da bode se narodni živelj, če tako napredujejo, v doledni dobi toliko okrepljen, da bodo temu v resnici že od nekdanj slovenskemu trgu tudi gospodovali kot gospodarji Slovenci.

Upokojeni tamošnji učitelj gosp. Škofljek je združil mladino Vojnika in okolice v trdno skupino ter je ista ta dan nastopila s prav lepim in dobro uspelim pevskim sporedom, dobro pogojeno gledališko igro „Županova Micika“, in so govorniki razun tega zbrano večinoma kmetesko ljudstvo z besedami navduševali k vztrajanju v narodnem delu. Ob isti priliki so pa na poziv pevovodje g. Škofljeka vojniški rojaki in celjski in drugi gostje, ki so prišli pozdravit narodno gibanje v Vojniku, zložili precejšen znesek, da si bode mladina mogla nabaviti tudi tamburice za oživljenje narodnega tamburaškega zbora.

Ko se pa bode ta okrepljen in se pevski zbor še bolj utrdil, nastopili bodo v kratkih mesecih vojniški Slovenci v zvezi s celjskimi znova pred javnostjo ter pripravljali na ta način tla za še tesnejšo združitev vseh narodnih činiteljev v zmagonosno obrambo zoper narodne odpadnike. Kdor ne more osebno nič pripomoči, storil bode dobro narodno delo, ako pošlje na naslov gosp. Škofljeka kak denarni znesek, ki se bode uporabil v tu naznačeni blagi namen.

Lansko leto so celjski Nemci prizadjali slovenskim Vojničanom grdo krivico, kajti nemška stranka je domačine z najgršimi volilnimi sleparijami osleparila ter jim vzela naravno pravico, da kot Slovenci gospodarijo v svoji občini. Ta sleparija zoper slovenske kmete je pa še tako nezavedne občane zopet vzpodbudila, da še bolj izprevidijo potrebo, postaviti se nemškutarjem v bran. Na najvišjem mestu o ti volilni slepariji še ni izrečena zadnja sodba. Dne 24. svečana t. l. bode upravno sodišče na Dunaju sodilo v ti stvari in takrat se bode izvedelo, ali vlada hoče, da se volitve vršijo na pošten način ali na tak način, da prave posestnike izpodrinejo navidezni in napravljeni volilci z davkom nekaj vinarjev. Kakorkoli razsodbo izreče, na vsak način bodo iz iste tudi vojniški Slovenci izprevideli, kako morajo postopati, da bodo postali zopet — narodni možje gospodarji — slovenskega trga.

Glavna stvar je pa, da se slovenski občani na vsak način skušajo čimdalje bolj okrepliti in tesno združiti v obrambo svojih pravic. Društveno življenje in skupni javni nastopi, kakoršen je bil v Vojniku zadnje nedeljo, bodo k vsemu temu mnogo pripomogli. Ker uvi-

dimo veliko važnost novega vzcvita narodnega življenja v Vojniku, zato smo prireditvi z dne 7. svečana posvetili te vrstice ter vzpodbujamo naše vrle narodne sosede Vojničane: Krepko naprej!

Celjske in štajarske novice.

— „Slov. obrtnege društva letni občni zbor se vrši v soboto, dne 20. februarja t. l. v mali dvorani „Nar. čitalnice“. Ker so na dnevnem redu zelo važne točke, opozarjamo že sedaj ne samo vse ude, temveč vsakega narodnega obrtnika in trgovca, kateremu je na prospeh lastnega stanu ležeče, in vabimo, da se tega občnega zbora udeleži.

— Poročil se je prošlo soboto g. Vekoslav Potočnik, uradnik drž. železnice v Kranju, z gco. Lojziko Hočevarjevo iz Celja. Častitamo!

— Za maškarado „Celjskega Sokola“ so se že razposlala vabila. Pri tako veliki množini povabljenih je mogoče, da se komu pomotoma ni poslalo povabilo. Zato prosimo, ako bi kdo ne dobil vabila, naj to izvoli naznaniti odboru, ki bo radevolje takoj popravil pomoto. Vstopnice se prodajajo vsak dan v posejilnici. Pripominjamo, da je vstopnina za namaskirane člane „Sokola“ 1 K.

— Jaka I., car Sahare je že na potu „v Celje“. V sijajnem spremstvu je nastopil to potovanje. Ker hoče pokazati ves lesk in blesk, s katerim se odlikuje njegova prestolnica, nahajajo se v njegovem spremstvu razun najvišjih dostojanstvenikov, ministrov, javnih in tajnih svetnikov, več dvornih funkcionarjev, kakor njeg. saharkega veličanstva najvišji kuhar Ali Liz o Skled, ki je zelo važna oseba na sahar-skem dvoru, dalje najvišji poveljnik telesne straže Bolh o Bij paša, ki ima edini dosedaj najvišji saharški red za hrabrost, red usmiljene tašče. Razun dvornega kuharja in poveljnika telesne straže je tretja važna oseba saharkega dvora najvišji imam, kadija, muftija in reis el ulema za muhamedanske podložnike Hadži Osman ben Hadži Lim iben Hadži Smollah ben Hadži Khneftrah el Mekha-Medinna Pinya el Megharraz, ki se nahaja tudi v carjevem spremstvu s svojimi tulečimi in plesočimi hodžami in derviši. — Ker, kakor znano, mrzlejši kraji zelo vplivajo na rast brade in ker bo edini slovenski celjski brivec imel preveč dela s Celjani, da jih vsaj nekoliko pripravi na prihod carjev, je vzel le-ta tudi svojega dvornega brivca ekscolenco Shaipho Mbaza s seboj. Ravnotako pride tudi tajni dvorni svetnik, vzgojitelj najvišjih otrok njegovega veličanstva saharkega in obenem častni ravnatelj vseh saharških ljudskih šol, redni profesor filozofije dr. de Blebetaux el Sunghier, imejitelj združenih redov batine in izbitega zoba, z nekoliko svojih najboljših učencev. Za varnost dragocenega življenja njegovega saharkega veličanstva bo skrbela razun celjske policije ena cela baterija 11. saharkega gardnega pešpolka, en eskadron 99. pomorskega kirazirskega polka, dve četi pohorskega mornarskega oddelka in en cel bataljon 1. poljskega topniškega polka, ki je opremljen z najnovejšimi brzostrelnimi topovi, s katerimi se strelja brez dima, brez smodnika in celo brez krogel na razdaljo 10.000 starožidovskih komolcev. Razun teh je v spremstvu še cela truma raz-

ličnih dvornih uslužbencev, lakajev, tekačev, Beduinov, zamorcev od Culukafrov in Hotentotov pa do Somalijev in Ašantijev. Ne manjka tudi drugih stanov, kakor lovcev na leve in druge take divje mrčese, itd. itd. V resnici povedano, Evropa še ni videla takega sijaja, takega bleska. Pravijo celo, da je vzelo njegovo saharško veličanstvo celo svojo dvorno tiskarno s seboj in bo tudi v Celju izdalo svoj uradni list. Seveda še ne vemo vsega prav natančno, ali vsaj toliko vemo, da bo še mnogo več, kakor smo dosedaj izvedeli. — Koncem konca ne smemo pozabiti, da spremlja carja Jaka I. na vseh njegovih potovanjih njegova izborna izvežbana, 150 mož broječa godba pod spretnim vodstvom trikrat absolviranega konservatorista mus. drja g. Pumpahr Dhona. Godba bo svirala vsak čas saharško himno, katere besedilo si je preskrbel tudi neki blagajnik.

— V Kosemovi zadevi. Za nemške in nemškutarke časnike je Kosemova afera mastna pečenka. Z uprav kanibalsko slastjo glodajo mastno kost, katero jim je Kosemova nepoštenost vrgla pred gladno žrelo. Avše mislijo, da je Kosemova lumparija slovenstvo v celjskem okraju kar v prah pomandrala. — Lažejo torej in kvasijo, da se kar kadi in smrdi, čudno le, da še najdejo koštrune, ki vse od konca do kraja verjamejo. No, pa bodo že še videli, da se presneto motijo. — Pred kratkim je izdal deželni odbor v Gradcu na okrajni odbor celjski v tej zadevi obširen dopis, katerega imenujejo nemškutarški in slov. listi, ki tavajo kakor slepci za njimi, „sodbo“. Ta spis deželnega odbora spravil je nemškutarško časopisje v deveta nebesa. Kaka rajska slast mora napolnjevati nemškutarško srce, če se čita črno na belem, da je deželni odbor izračunal, da iznaša škoda, ki jo je prizadjal Kosem okrajni blagajni 26.659 K 61 vin. in da morata to škodo povrniti bivši načelnik g. dr. Serbec in namestnik g. dr. Dečko. Blage duše ne vedo, kateremu bi raje večji del privoščili. Najrajši obema, vsakemu vse. — No, deželni odbor ni nobene sodbe izdal, nič ni ob sodil, ker sploh take pravice nima. Isti je le nadvarstvena oblast, ki ima pravico revizijo napraviti in svoje mnenje izraziti glede event. dolžnosti in visokosti odškodnine. No, in ta je tudi nekoliko drugače „razsodil“ kakor blagovolijo ti listi poročati. Izrekel je svoje mnenje, da zadene odgovornost bivšega načelnika za celo škodo, ker je isti gospodarstvo okrajnega zastopa vodil ves čas, iz katerega izhajajo še nepokrita poneverjenja. Le za znesek po 7610 K poneverjen leta 1901 bi eventualno bil zavezan tudi g. dr. Dečko, ker je on računski sklep za leto 1901 mesto obolelega g. dr. Serbeka podpisal in okr. zastopu v odobrenje predložil. — Eno dobro pa ima le ta odlok deželnega odbora, namreč to, da se bodo vsaj nekoliko pomirili tisti rahločuteči narodni krogi, ki so samo zaradi „narodne časti“ vpili naj g. dr. Serbec in g. dr. Dečko vse plačata, že takrat, ko še živa duša ni mogla povedati, koliko je pravzaprav obviselo na Kosemovih prstih. — Soproga Kosemova bi sicer tudi lahko nekaj zraven dodala, kajti je sedaj dobro situirana, ima polovico Kosemovega zemljišča, in je še tako srečna, da je lahko po 1000 for. nalagala v denarne zavode, akoravno

je njen mož imel plače mesečno le 100 K, ona od doma ni imela baje nič, in akoravno skromno niso živeli. — Pa ker v tem čudežu državni pravnik, ki ima tuintam zelo bistro oko, ni našel nič sumljivega, bo menda že vse v najlepšem redu.

— **Jezikovne razmere na železnici Celje-Spodnji-Dravograd.** Mesec dni je že prošlo, kar je prevzela državna železnica progo Celje-Velenje v svojo oskrbo. Nadejali smo se, da bo državna železnica pravičnejša našim zahtevam. Pokazalo se je vsaj v začetku nekaj dobre volje, kajti vsaj v vozovih so bili prve dni slovenski napisi, toda sčasoma so ti vozovi izginili in ni jih več. Ostalo je vse pri starem, slovenski jezik tudi pod upravo državne železnice nima nikake pravice. Dolžnost naših občin je, da započnejo s skupno akcijo in zahtevajo na železnici, ki teče izključno po slovenskih tleh, slovenskih napisov, kjer se sedaj šopiri sama nemščina. Napisi na postajah, napisi v vozovih, oglasila in naznanila, tovarni listi, vse mora biti dvojezično! Uradnik in uslužbenci morajo biti zmožni slovenskega jezika. Občinski zastopi naj bi v svojih sejah storili tozadevne sklepe in jih priposlali ravnateljstvu državnih železnic v Beljaku, ki je ob prevzetju proge obljubilo, da se bo oziralo na želje prebivalstva. Treba je skupnega, odločnega nastopa, in prepričani smo, da se bo ugodilo našim zahtevam, ker se mora ugoditi. Čemu prosjati in moledovati za kaj, kar se nam mora dati. Slovenščina je po državnem zakonu istopravna z nemščino in kar zakon določa, se mora izvršiti. Pozivljamo torej še enkrat vse občine savinske in šaleške doline, da odločno nastopijo za pravice slovenskega jezika. Ako bi bilo posameznim občinam ljubše, da se dotične pritožbe, oziroma zahteve pripošljejo skupaj ravnateljstvu državnih železnic, smo jim radi na uslugo. Ako se pošljejo nam, jih zberemo in odpošljemo skupno. Stvar smo torej sprožili, naj bi se prizadeti činitelji pobrinili, da ostane v teku.

— **Slovenskim posojilnicam in posojilničarjem o uvaževanje in posojilniški uradnikom v spodbujo** — je prinesla „Slovenska zadruga“ v Krškem v svoji št. 2 tega leta važen dopis posojilniškega tajnika iz Istre glede organizacije posojilniških uradnikov — oskrbovanja za starost in onemoglost teh itd. Ker bi pa nasvet izpeljan — zamogel vsestranski koristiti, bodisi posojilniškemu osebju, kakor tudi posojilnicam samim — je torej vsega uvaževanja vreden in zasluži resnega premotivanja, da se dejansko tudi izvrši. Naj bi se v tem oziru sestavil poseben odbor, kateri naj bi preskrbel potrebno za ustanovitev društva, katerega se bo vsak rad oklenil, ko bo videl, da bo imel hasek od njega — in gotovo tudi posojilnice ne bodo od rekly svoje pomoči. Sedaj ravno se vršijo pri vseh posojilnicah občni zbori — in naj bi se pri teh uvaževalo to vprašanje ter se odločil donesek društvu „Slov. posojilniških in hranilniških uradnikov“, kateri donesek naj bi se društvu izplačal, kakor hitro se isto ustanovi, da bi zamoglo zapričeti na trdni podlagi svoje delovanje. Posojilnice so danes na Slovenskem najvažnejšega pomena, pri posojilnicah pa spretno, zanesljivo in zmožno uradniško osebje, na katerem leži če ne že ves, pa gotovo večji del napredka ali propada dotičnih zavodov. Naj bi ta nasvet interesirani krogi vzeli v poštev, delaljubni možje pa si segli v roke z zapričenjanjem ustanovitve „Društva slov. posojilniških in hranilniških uradnikov“ katero naj bi raztezalo svoj delokrog na vse slovenske pokrajine.

— **Žalostne pošne razmere.** Prejeli smo pismo iz Slovenske Bistrice. Da je pečat na ovitku samo nemški, o tem bi bilo pač neumno še nadalje razprajati, kajti dvojezične pečate na Spodnjem Štajarskem bi skoraj lahko našli na prste. Za Slovensko Bistrico to tudi ni nikakor čudno, saj je v nemških rokah, tembolj se pa čudimo, ko dobivamo pisma iz popolnoma slovenskih krajev, recimo iz Slovenskih goric, ali pa iz naše probujene Savinske doline. Mi pač še pogruntamo, da je morda „Heilenstein“ naša slovenska Polzela, ali izvenštajarski Slovenci pač ne vedo tega in tako se je primerilo, da smo pred kratkim čitali v nekem slovenskem

časniku, da se je to in ono zgodilo nekje v „Weitensteinu“ na Štajarskem in smo trdno prepričani, da pisec dotične notice še danes ne ve, da je ta „Weitenstein“ naše Vitanje. No to pač ni čudno, kajti kdo bi mogel vedeti vsa zveržena nemška imena naših slovenskih krajev, ali naravnost za izzivanje pa smatramo, ako se v Slov. Bistrici drzne pošni uradnik ali, kar je že, poleg jasno pisanega naslova — Slavno uredništvo „Domovine“, Celje — v velikanskih črkah pripisati z modrim svinčnikom svoj „Cilli“. Ali je Slov. Bistrica kje v nemški Afriki in Celje tam gori pri Hamburgu? Svoje somišljenike v Slov. Bistrici prosimo, da nam sami nekoliko pojasnijo odotne pošne razmere.

— **Kako se godi pregnancem.** Vaš cenjeni list je že opetovano poročal, kako se godi slov. davčnim uradnikom, kateri živijo med Nemci v nemškem delu Štajarske. Toda vzlic vsem pritožbam in interpelaciji v državnem zboru v tej zadevi se finančno ravnateljstvo v Gradcu noče brigati za stvar in ukreniti, da bi se vendar enkrat ti pregnanci premestili na domačo zemljo. Evo Vam zopet slučaj nemške kulture v Cmureku! Davčni praktikant Žuža, o katerem ste svoj čas poročali, da je bil nenadoma premeščen iz Celja v Cmurek, se je udeležil tam silvestrovega večera. Ko pa je nemška garda pričela „die Wacht am Rhein“ peti in imenovani praktikant ni vstal, kakor je navada pri teh Prusih, nahajjala ga je ta drubal in Žuža jo je moral popihati iz lokala, ker drugače bi mu huda predla. Sveda „Grazer Tagblatt“ denuncira, kakor je to pri tem smrdljivim listu sploh navada, kadar se gre za kakega slovenskega uradnika. Škodoželjni so ti ljudje pač! Radoven sem, je-li „Tagblatt“ svoj čas tudi pisal o pangermanu kontrolorju Potrzu (sedaj v Šoštanju), ki je doživel v Cmureku, kjer je leta 1898/1899 kot kontrolor služboval, neko zelo pikantno dogodbico in ni bil radi tega discipliniran in kazenskim potom premeščen?

— **Popravljamo.** Gosp. župnik Govedič nas prosi, da našo notice v zadnji številki v toliko popravimo, da on še ni dozdej nikdar skrbel za klijentelo dr. Stepischnegg. Ob istem času smo prejeli tudi popravek od našega dopisnika, ki nas prosi, da njegov dopis v toliko popravimo, da gosp. župnika ni zastopal dr. Stepischnegg, temveč dr. Jabornegg. Tako upamo, smo ustregli obema.

— **Porotno zasedanje v Mariboru.** Za prvo porotno zasedanje v Mariboru je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrož. sodišča Robert Greistorfer in kot njegov namestnik višji dež.-sodni svetnik dr. Fr. Voušek in deželnosodna svetnika dr. Ig. Pevec in Anton Morocutti.

— **„Slov. pevsko društvo v Ptuj.“** Ocenjevatelj za razpisano častno nagrado potegujočih se osem skladb za mešani zbor je dovršil svojo obširno in temeljito oceno. Reči se mora, da so bili tokrat slovenski glasbeniki srečnejši v tekmovanju mešanih zborov, nego lanskega leta pri pogajanju za častno nagrado moških zborov. Slovenska glasbena književnost je zopet obogatela za dva krasna mešana zbora, kajti g. ocenjevatelj in odbor „Slov. pev. društva“ sta bila v veliki zadregi, kateri pesmi pripoznati častno darilo? Pesem: „V mraku“, besede S. Gregoriča, uglasbil H. O. Vogrič, kapelnik v Se rajuju, se pred vsem odlikuje po svojem divnem tenorjevem samospěvu v drugem delu. Skladba: „Nočna pesem“, zložil in uglasbil Emil Adamič, učitelj v Kamniku, je izmed priposlanih skladb najpopolnejša v obliki, v preprosto lepi tehniki, v harmonično enotnem dobrem izrazu med glasbo in besedami in ima lepo, v ljudskem tonu zloženo melodijo. Odbor ni mogel in ni hotel nobenemu izmed obeh imenovanih gospodov skladateljev krivice delati, zato je nagradil obe skladbi s častnima nagradama po 60 K, dasi je bila razpisana samo ena nagrada. Uvaževal je pri tem ukrepu, da je razun prireditve koncertov tudi gojitev slovenske pesmi in podpiranje slovenskih glasbenikov ena prvih nalog „Slov. pev. društva“. Definitivno se je tudi sklenilo, da se bo vršil letošnji veliki koncert dne 7. avgusta v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Mariboru; zaraditega se prosijo že zdaj razna društva, da

ne bodo prirejala na ta dan veselic in koncertov. Sodelovala bode polnoštevilna celjska narodna godba. Pevski del koncerta obsega štiri nove pesmi pesmi in sicer: moška zbora 1. „Labko noč“; besede J. Zupanove, uglasbil H. O. Vogrič. 2. „Povejte ve planine!“ iz „Novih akordov“; uglasbil A. Foerster in mešana zbora 3. „Nočna pesem“, uglasbil Emil Adamič in 4. „V mraku“, uglasbil H. O. Vogrič. Pesmi pod točko 1, 3 in 4 so bile od društva s častno nagrado obdarovane; pesem „Povejte ve planine“ se je razmnožila s privoljenjem založnika g. L. Schwentnerja. P. n. članice in člani, pevke in pevci „Slov. pevskega društva“, opozarjamo, da so se pesmi razmnožile v partiturah, tisk je preskrbela slavnoznanca tvrdka Eberl na Dunaju, vsakdo torej dobi v roke partituro namesto dosedaj navadnih posameznih glasov. Priporoča se z ozirom na razpošiljanje in pošne stroške, da se iz krajev v katerih nima društvo poverjenika, po več izvodov pesmi pod skupnim zavojem naročuje. Rodoljubna pevka ali agilen pevec se vljudo prosita, da prevzameta ta posel. Izvržujoči člani in članice plačujejo na leto 1 K; samo tem bode odbor z notami ustregel; na druge želje se ne bo oziral. Na delo torej p. n. slovenske pevke in pevci, naročujte pridno za koncert določene štiri nove pesmi pri odboru v Ptuj, učite se jih z veseljem in vztrajnostjo, da bo zopet enkrat triumfovala slovenska pesem v Mariboru!

— **Iz Središča.** Po predlogu merodajnih krogov sklenilo se je, da priredi „Gosp. zadruga“ zimske poučne večere. Takih poučnih večerov je bilo 13, vsak teh je bil dobro obiskan, število obiskovalcev je bilo najmanjše 70, največ pa 110. Iz tega je dovolj razvidno kako zanimanje je pri nas za zadržno življenje. Kot reditelji večerov so nastopili: g. Jožef Šinko, ki je imenitno razpravljal o važnosti menjalnih travnikov, o travnem semenu in končno o domovinski pravici. Ivan Kolarič razkladal je o vrednosti gnoja, napravi vzornih gnojišč in o sušenju krme, ozir. detelje. G. Ivan Kočevar, deželni poslanec, pokazal je v imenitnem govoru, kako je potrebno za vsakega, da se poslužuje volilnih pravic razjasnjeval je volitve, počenši od volitve v občinske zastopce tje do volitev poslancev v deželni in državni zbor, predočil je vso občinsko, deželno in državno upravo, kar se tiče volitev, priporočal je poslušalcem naj se zavedajo svojih volilnih pravic, ker ravno od volitve je dostikrat odvisno blagostanje kmetskega prebivalstva, bodisi v političnem ali zasebnem življenju. Gosp. Anton Kosi je temeljito in obširno razlagal o velikem pomenu sadnega drevja; gospod govornik je dokazal kako lep dobiček donaša sadovnik ako je pravilno zasajen in skrbno obdelan. Gosp. Ivan Bellé, deželni potovalni učitelj kot veščak v vinoreji je poučljivo in stvarno predaval o napravi novih goric, kako se ima narejati matičnjak, v katerem si priskrbimo dobro podlago, katere vrste trsja kaže pri nas najboljše, da se sadijo, kedaj se sadi in kako je potrebno zemljo za to pripraviti, kako se ima pravilno vršiti rez, kar je dejansko pokazal na razpolago se nahajajočih trtah. Gosp. Martin Jelovšek, deželni potovalni učitelj, že po vsem slovenskem kakor tudi nemškem Štajarskem dobro znani spretni govornik, pa je v peterih poučnih shodih razkladal o dobri pasmi govede in svinj, o zboljšanju kuretine, o dobrih zračnih hlevih, o krmljenju svinj ter o mlekarstvu. Zadnja dva poučna shoda veljala sta edino le gospodinjam; pri tem se je pokazalo, kako zanimanje imajo naše pridne gospodinje za tak pouk, ker zbralo se jih je vsakokrat nad 100 ne le iz Središča ampak tudi iz sosednih občin, kar dela vsem posebno čast. Zadnji zimski poučni večer pa je gosp. Pavl Unger, nadučitelj središki, izvrstno razpravljal o šolstvu, ter v poljudni besedi kazal, kako je bilo šolstvo in pouk mladine počenši od Izraelcev, Rimljanov in Grkov, za časa velike cesarice Marije Terez je in kako se je povzdignilo pod slavnim vladanjem našega presvetlega cesarja. Stem večerom je bil sklep. Ravnateljstvo tukajšnje gospodarske zadruge, šteje si v prijetno dolžnost s tem potom zahvaliti vsem cenjenim prirediteljem večerov za njih izvrstna in poučljiva predavanja ter pouke, kakor tudi slavnemu občinstvu za obilno udeležbo, z željo, da delamo

vsi združno, vzajemno za napredek in blagostanje kmetijstva, da se ta imeniten stan na katerem temelji sloni brezdvomno vsa država, vzdrži; to pa naj bode tudi vsake države prva skrb, da mu nudi sredstva po katerih se krepi in ohrani, ter ga otme preteče nevarnosti, ker ako kmetijski stan onemore in popolnoma opeša, je velika nevarnost za vso državo.

— Več narodnega ponosa! Dne 30. m. m. so priredili trgovski uslužbenci v Ljutomeru trgovski ples, kateri se je prav dobro obnesel in je prirediteljem tega plesa le častitati, da se niso zbal trud in velikih stroškov ter nam priredili tak lep večer. Godba kakor dekoracija nas je vobče zadovoljila; sploh ples je bil jako animiran. Posebne zasluge grede g. Mureckerju, kateri je tudi četvorke spretno vodil. Žal, da smo morali tudi tokrat pogrešati nekatere narodne rodbine. Dasi nas je ta ples povsem zadovoljil, vendar se je zgodilo nekaj, česar pod nobenimi pogoji ne moremo odobravati, temveč le strogo obsojati. Povabljeni so bili na ples poleg narodnih rodbin tudi Nemci. To skrajno žaljivo početje plesnega komiteja moramo najstrožje obsojati, in od ljutomerskih narodnjakov zahtevamo, da pri prihodnjem trgovskem plesu, h kateremu se bodo tudi naši nasprotniki vabili, svoj poset kratkoma odpovejo. Internacijonalizma ne smemo poznati. Končno bi si še dovolili vprašanje do plesnega komiteja, kaj je istega k temu privedlo, in kako morejo stvar opravičiti.

Društveno gibanje.

— Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov je v svoji seji, 4. t. m. sklenilo: 1. otvoriti od 16. februarja naprej tesnopisni in knjigovodski tečaj 2. prirediti dne 5. marca svoj prvi letošnji društveni večer. Glasom poročila predsednikovega začelo se je v Mariboru gibanje v prid naši organizaciji. Ravnotako v Gorici. — Tovariši, pogumno naprej! Osnujte nadaljne skupine! Da ustreže določbi § 32. zadnji odstavek društv. pravil, bil je odbor primoran črtati nad 20 članov. Obžalovanja vreden slučaj! Tesnopisni in knjigovodski tečaj pričneta se skupaj, tako sicer, da bode vsakomur mogoče se udeležiti obeh tečajev. Učne moči so že preskrbljene. Znanje tesnopisja in knjigovodstva postalo je potreba in pogoj v pisarni. Uradniki, večši teh predmetov, so pa tudi polovico bolje plačani od navadnih pisarjev. Slednjih se sploh ne išče več. Komur je torej za gmotno zboljšanje svojega stanja, naj se udeležuje in pridno obiskuje oba ta tečaja. Zglasitve sprejema društveni predsednik gosp. Ivan Bovha (pisarna g. dr. Dečkota), ki daje vsa potrebna pojasnila.

— Mozirje Tukajšnja čitalnica je meseca januarja t. l. v petero slovenskih listih oznanila svojo rekonstrukcijo in obenem navedla tudi časopise, kateri so p. n. društvenikom in gostom na razpolago. S tem, da razpolaga čitalnica z navedenimi listi, pa pač še ni rečeno, da je na vse te liste tudi naročena in jih podpira. Prav brez povoda se je torej v „Sloven. Gospodarju“ z dne 28. januarja t. l. neki dopisnik iz Luč prav po rovtarsko zaletel v naše mirno društvo, izpustivši prav ninaški vse slovenske in nemške takoimenovane „klerikalne“ liste, katere čitalnica podpira. Našteta pa v prvi vrsti seve „Slov. Narod“ in poleg njega vse omenjene nemške liste, na katere pa čitalnica razun „Interessantes Blatt“ niti naročena ni. — Ako misli dopisnik „Slov. Gospodarja“, da bo tak napad našo čitalnico napeljal k temu, da bo opustila kak list, se silno moti. Pač pa je odbor sklenil, da izbacijo odslej iz društvene sobe vsak list, ki bi nas prez povoda na ta ali oni način napadel. To v pojasnilo in odgovor „Slov. Gospodarja“.

Odbor.

— Trbovlje. Maškarada pevskega in tamburaškega društva „Zvon“ se ne priredi v gostilni „Dolničar“, temveč v narodni gostilni go spoda Janko Forteta na Vodah, kjer nas naj cenjeni rodoljubi v tem večjem številu s svojim posetom počaste. Omenimo še enkrat, da bode pričetek točno ob pol 8. uri zvečer in ker že prva točka sporeda nekaj posebnega nudi, vabimo sl. občinstvo k točni udeležbi.

— Slovenjebistriško učiteljsko društvo. priredi v sredo, dne 10. svečane t. l. v gostilni g. Petra Novak v Slovenski Bistrici koncert, h kateremu se vabi učiteljstvo sploh, kakor tudi prijatelji učiteljstva. Začetek točno ob 8 uri zvečer.

— Kmetško bralno društvo za Lembah in okolico bode zborovalo dne 14. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Robiča v Lembahu s sledečim sporedom: a) Poročila blagajnika in knjižničarja. b) Volitev odbora. c) Podavanje potovalnega učitelja gosp. Fr. Goričana o vinarstvu in sadjarstvu. Zvečer plesni venček. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Kmetijsko društvo Stara cesta in okolica priredi prihodnjo nedeljo, dne 14. februarja veselico s petjem in gledališko igro v gostilni g. Vrable na Kamenščaku. Pojejo se te pesmi: „Eno devo le bom ljubil“, moški zbor, „Hišica očetova“ mešani zbor, „Po gorah je ivje“ moški zbor, „Kdaj moramo piti“ mešani zbor, „Saj sem pravil mnogokrat“ moški zbor, „Nikdar na svetu lepšega ni“ mešani zbor, „Fantje na vas grede“ moški zbor, „Po cesti gre“ mešani zbor, „Ko b' sodov ne b'lo“ moški zbor; igra „In na zemlji mir ljudem“. — Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina: stojišča 20 v, sedeži 40 v. Preplačila se hvaležno sprejemajo, ker je čisti dobiček namenjen kmet. društvu in šoli.

Druge slovenske novice.

— Rezervisti, ki nameravajo prositi oproščenja od orožnih vaj, se opozarjajo, naj svoje prošnje vedno pravočasno, torej vsaj eden mesec pred vajo vlagajo, ker se na prepozno došle prošnje ne bo oziralo. Vložiti je kolekovano prošnjo vedno pri okrajnem glavarstvu (v Celju pri mestnem magistratu); priložiti je vojaški list. Dotične, ki bivajo izven Avstrije, naj bi starši ali sorodniki obvestili, naj dotično prošnjo takoj vložijo pri avstrijskih zastopih (konzulatih). Prošnje, ki se vlagajo pri kakem konzulatu, so koleka proste.

— Koliko mesa rabi Ljubljana v enem letu. V ljubljanski mestni klavnici je bilo l. 1903 zaklanih: 4728 krav in volov, 8167 prešičev, 8082 telčkov, 2494 ovac in kostranov, 2287 kozličkov in 79 konj. V primeri s poprejšnjim letom je število zaklane živine nazadovalo za 2477 in sicer je bilo manj zaklanih 184 goved, 164 prešičev, 1124 telčkov, 257 ovac in 532 kozličkov.

— Zgradba bohinjkega predora razmehroma hitro napreduje. Sedaj se je jel že vrtati četrti kilometer. Tretji kilometer se je vrtal od od 10. rožnika l. l., torej 238 dni, iz česar sledi, da se je vsak dan izvrtalo 420 m. Na južni strani je predora dovrtanega 2470 m da je torej v celem še treba izvrtati samo še 860 m, kar bo pod sedanjimi pogoji dovršeno v štirih mesecih.

— Občinske hiše. Koroški deželni odbor je občinam, ki nimajo lastne občinske hiše, priporočal, naj skuša vsaka občina kupiti občinsko hišo, da se tako izogne vednemu menjavanju stanovanj občinskih uradov, oziroma tajništev in občinskih spisov in knjig. To bi bilo umestno tudi pri nas!

— Senzacionalna iznajdba — Ravnatelj obrtne šole za stroje v Celovcu, vladni svetnik Gustav Schatzl pl. Mühlfort, je iznašel popolnoma avtomatično delujočo puško. Prišel se je že pogajati z vojnim ministarstvom.

— Pri celovškem deželnem sodišču se je vršila dne 1. febr. vsklona obravnava. Ražprava je bila slovenska, ker je neki obtoženec le malo razumel nemški. Tudi zagovornik dr. Furlan je govoril slovenski. Tako posnemamo iz nemških listov, ki se silno jeze, da ni nastopil namesto slovenske obravnave „tolmač“.

— Občinski svet goriški se je bavil z zadevo železnice Ljubljana—Videm—Čedad. Obč. svet. Holzer je glede te železnice razdelil brošuro. Cani zahteva, naj se študira tudi progga Gorica—Červinjan in naj se v ta namen izvoli odsek treh članov. Marani podpira ta predlog, češ, da da je nujno potrebna zveza Gorice s Furlanijo, a da je vlada že dva taka predloga zavrgla. Slednjic se izvoli odsek, h kateremu se povabijo tudi župani prizadetih kmetijskih občin.

— Laško vseučilišče. „Edinost“ trdi, da je ustanovitev italijanskega vseučilišča že takorekoč zagotovljena. Nadalje trdi list, da so Slovenci prisiljeni, odločno nastopiti proti vladi. Nič več ne bodo nastopali pri volitvah v kakem vladnem zmislu. Sedaj vidijo, da se v Avstriji vse lahko doseže z pouličnimi demonstracijami. Po „Edinosti“ je posnela to vest tudi dunajska „Neue Freie Presse“.

— Sodba pametnega pedagoga in poštenega človeka „Edinost“ poroča: Doznajemo o zanimivem razgovoru, ki se je vršil te dni med neko gospo in nekim tržaškim pedagogom. Gospa je vprašala dotičnika, kako sodi o koristnosti otroških vrtcev. Odgovor pa je bil ta-le: „Če so otroški vrtci zasnovani na podlagi materinega jezika, potem so isti v pravi blagoslov za ljudstvo, zlasti pa za revno, ki ne more samo dovolj nadzirati svojih otročičev. Ča pa so otroški vrtci osnovani v politične svrhe, tedaj so le v demoralizacijo, torej v prokletstvo za ljudstvo! Otroci iz takih zavodov bodo, čim pridejo do spoznanja, proklinjali tiste, ki so jih prisilili v tako usodo! — Tako je pameten italijanski pedagog in pošten človek obsodil njih, ki za slovenske otroke snujejo po tržaški okolici laške vrtce! — Kaj pa naj mi rečemo o onih, ki vladajo pri nas slovenske otroke v nemške šole?!

Dopisi.

Sv. Tomaž. Dne 24. januarja t. l. je zborovalo „Kmetijsko društvo za ormoški okraj“ pri Sv. Tomažu. Ob določenem času se je zbralo okoli 400 oseb iz bližnjega kakor daljnega okraja, katere je načelnik g. inž. Lupša prav prijazno pozdravil ter navzoče z živahnimi besedami spodbujal k skupnemu delovanju v gospodarstvenem smislu.

Zatem je imel besedo načelnik šentlenartske podružnice g. Korpar. Govoril je o umni živinoreji in je v prvi vrsti spodbujal navzoče za pospeševanje govedo- in svinjereje ter je povdarjal, da konjereja nima več istega pomena, kakor ga je imela nekdanj, ko še ni bilo toliko železnic itd. zato je v prvi vrsti potrebno spremeniti kisle travnike v sladke, ker le sladke trave ugajajo govedu. Zatem je razlagal o snaženju živine kakor hlevov, o potrebnih svetlobi v hlevih in njih zračenju, nadalje o različnih plemenih ter pravi, da je za naše kraje najpripravnejše marjedvorsko in simentalsko pleme; končno je izražal svojo nevoljo proti prevelikemu trpinčenju živine, ki se povsod, kljub temu, da živimo že v blagem dvajsetem stoletju, opazuje. Po tem poučljivem predavanju je odgovarjal na različna od navzočih stavljena vprašanja. Ob tej priliki so se izrazile tudi različne želje n. pr. g. Pevec pravi, da naj bi merodajni krogi skrbeli v prvi vrsti za to, da se pri nas uvede tako goveje pleme, ki bo dalo obilo mleka ter bi mu ugajala tudi slabša trava. G. župan Škrlec pravi, da je potrebno, da skrbi centralni odbor tudi za nabavo umetnih gnojil. Na to odgovarja načelnik, da bo društvo smatralo tudi to željo za svojo nalogo in skrbelo, da doba posamezniki po izvirni ceni umetna gnojila.

Kot zadnji govornik je nastopil vzorni čebelar g. J. Aubec iz Formina pri Sv. Marjeti ter je razpravljal zelo natančno vprašanje naše čebeloreje. Interesantna je resnica, da je govornik od leta 1897 naprej iz enega samega roja si izredil 52 rojev za lastno čebelorejo in 36 za prodajo. Že iz tega sledi, da je omenjeni gospod umen in strokovno izobražen čebelar kakor redki, zato je želeli, da bi nam razlagal večkrat svoje skušnje ter dajal nauke v korist te povsod še zanikrne panoge kmetijstva! V prvi vrsti je govornik razmotrival vprašanje, zakaj da čebeloreja propada, ter je pri tem zametaval moritev čebel kakor babjeverstvo, ki je vedno pri neučenih in neizkušenih čebelarjih zelo razširjeno. Nadalje je orisal združenje čebel v jeseni in spomladi ter prešel tako na močne in umetne roje. Umetni roj zamore ob času rojenja imeti do 60.000 čebel in do 70.000 jajc in ličink. Čudno pa je to, da ima tak močen panj le okoli 500 trotov, eno matice ter približno 15 stolp čev (zibelk) za matice. Na podlagi lastnih izkušenj trdi govornik nadalje, da nanosi panj z 20.000

čebelami na dan en četrt kg medu in ga potrebuje čez zimo do 8 kg v hrano, toda za rojenje je preslab. V čudnem razmerju je nadalje to, da nanosi roj s 40.000 čebelami 2 kg medu na dan, potrebuje v hrano čez zimo 11 kg ter se roji po dvakrat na leto, slednjič nanosi roj s 50.000 čebelami vsak dan po 3 kg medu, v hrano čez zimo pa rabi le 12 kg in se roji po trikrat. Nadalje je g. Lubec govoril o umetnem satovju, o matici in nje zalogi, o roparicah, o podrezovanju, o podiranju in žvepljanju, kakor tudi o prodaji medu in slabem početu medarjev. Zbog tega je stavil sledeči predlog, ki pa se je tudi enoglasno sprejel in sicer: Kmetijsko društvo naj opozarja vse merodajne kroge na to, da bodo kupci medu imeli svojo posodo vselej zaprto, tako da čebele ne morejo do istega, ker takim potem se čebelarjem odvedejo velike množine čebel v škodo posestnikom rojev. Ob tej priliki pa je predlagal tudi to, da bi se osnoval v omenjenem društvu nek odsek čebelarjev v to svrhu, da bi se čebeloreja pri nas lažje povzdignila.

G. načelnik je odobral to misel in obljubil, da se bo to tudi ob prvi priliki zgodilo. K temu pa je še končno g. inž. Lupša dodal jako zanimivo točko, on je namreč preračunal kolike indirektno vrednosti donša en panj s kakimi 30.000 čebelami kmetijstvu. Opazoval je, da izleti vsako minuto povprečno do 120 čebel iz ulujaka, to pa da v času od 7. ure zjutraj do 6. ure popoldne 79.200 izletov. Opazoval je nadalje, da obišče vsaka čebela pri vsakem njenem izletu povprečno okoli 50 cvetov in to bi dalo tedaj na dan 3.960.000 cvetov. Ker pa lahko računamo na leto 100 lepih dni, tedaj tudi lahko rečemo, da obiščejo čebele tega panja približno 396.000.000 cvetov. Recimo, da se tem potem prenese prašek na pestič le pri desetem delu cvetov, to je, da se jih le deseti del oplodi, tedaj še smemo vedno 396 milijonov plodov pripisovati enemu panju. Recimo nadalje, da ima 1000 teh plodov vrednost le enega vinarja, tedaj dolguje kmetijstvo enemu samemu panju 396 kron. Čeravno so te številke videzno le idealne, vendar sledi iz njih velika važnost čebeloreje.

Po vsem tem se je konstituirala nova podružnica pod imenom „sv. Tomaž“. Načelnikom je izvoljen g. župan in centralni odbornik Meško Anton. Odborniki pa so sledeči možje: g. nadučitelj Bezjak Simon, g. Meško Ivan, g. Rižnar Jakov, g. Gril Martin, g. Šaruga Franc in g. Podgorelec Alojz.

Politični pregled.

— Nemško-češka sprava. Pri dvornem obedu v soboto je govoril cesar s podpredsednikom poslanske zbornice dr. Začekom ter je izrekel upanje, naj bi se Čehi in Nemci, ki žive že vendar toliko stoletij skupaj ter morajo i v nadalje skupno živeti, že vendar sporazumeli.

— Kriza v Srbiji. Ker sta Gručić in Protić odklonila sestavo kabineta, je sklical predsednik skupščine vse člane radikalne stranke h konferenci, da se sklene, kako se naj kriza reši. Pri tej priliki je prišlo do izmirjenja obeh radikalnih struj. Ta sprava pomeni konec moči zarotnikov. Sestavo kabineta prevzameta najbrže Pasić in njegov dosedanji nasprotnik Živković.

— Macedonija. Nepričakovano je zapadel debel sneg. Gorovja so pokrita z meter debelim snegom. Ker se bo sneg bržkone pričel šele pozno topiti, ne izbruhne vstaja v Macedoniji pred Veliko nočjo. Ravnotako se tudi begunci ne morejo vrniti pred praznikom sv. Jurija. Ker je njih položaj, dasiravno prihajajo darovi od vseh strani, vendar le žalosten, vpliva ta pozno došla zima zelo slabo na njihove razmere. Begunci stanujejo navadno v kaki stari šoli, kjer je v eni sobi nabasanih več rodovin. Vsi so le za silo opravljeni. Vaščani se zelo malo brigajo za te uboge goste. Vso skrb prepuščajo le članom dobrodelnega odseka in vladinim organom. Ti pa ne morejo biti povsod in ne morejo vsega potrebnega preskrbeti. Raditega je pomanjkanje vedno večje. Turška poročila zatrjujejo, da se v Bolgarski zbirajo velike vstaške čete, ki čakajo, da se Sarafov vrne ter da vdoro potem ž njim o prvi priliki preko meje. Napetost med Turčijo

in Bolgarijo je vedno večja. Čuje se, da ni izključeno, da Bolgarska odpokliče svojega zastopnika iz Carigrada. Na Turčijo je napravila velik vtisek groznja Angleške, da bo tudi ona storila odločne korake, ako se ne izvrše reforme, dogovorjene v Mürzstegu. Opravilnik za orožništvo v Macedoniji bo posnet po vzorcu opravilnika, ki je v veljavi na Kreti.

— Rusija in Japonska. Cesar se ni moglo več odgoditi, se je sedaj zgodilo. Rusija je že odposlala svoj odgovor Japonski, ali predno je ruski poslanik v Tokio izročil japonski vladi odgovor ruske vlade, je Japonska pretrgala diplomatske zveze z Rusijo in odpoklicala svojega poslanika iz Petrograda. Vsled tega je odpoklicala tudi Rusija svojega poslanika na japonskem dvoru. Rusija je bila skrajno prijetljiva, toda Japonci hočejo vojsko na vsak način. Seveda tiči za japonsko vojno navdušenostjo vse kaj drugega, kakor samo Japonska. Ameriške Zedinjene države so že zdavnaj z največjo nevošljivostjo gledale napredovanje ruskega vpliva v Aziji in Angleška ravnotako. Japonska ima torej za seboj dve močni državi in zato ji je greben tako zrastel. Rusija je storila vse, da vojna izostane, ali Japonska je vzlic temu pretrgala diplomatsko zvezo, kar skoraj toliko znači kakor napoved vojske. Sovražnosti se še niso začele, a gotovo je, da bo v par dneh že začelo pokati. Rusija odklanja vso odgovornost, kajti večjih koncesij ni mogla in ni smela dovoliti, ako je hotela varovati svoj ugled velevladi. Za posledice je odgovorna edino le Japonska, ozir. njeni podpihivalci. Druge evropske države so izjavile, da bodo ostale strogo nevtralne, le Angleška hoče baje ruskim bojnim ladjam zaprečiti prehod iz Črnega morja skozi Dardanele ali skozi sueški prekop, kar bi toliko značilo kakor očitno sovrašтво. Francoska je izjavila, da bi le tedaj posegla vmes, ako bi se kaka druga evropska velevlad prejš vmešala. Nemčija hoče ostati strogo nevtralna, razun če bi se tudi v Kini pojavil kak za Evropejce sovražen čin. Pač se sedaj mnogo razmotriva, čegava bo končna zmaga. Rusija s svojim velikanskim številom vojaštva bo pač kos sicer žilavim, toda številno mnogo slabejšim Japoncem. Obširneje bomo govorili o tej zadevi v prihodnjih številkah

V trgu Rogatcu pri Slatini se odda s 3. majem 1904 dobro vpeljana (53) 2—1

☛ kovačnica ☛

s stanovanjem, svinjakom in delom vrta na dobrem prostoru v najem.

Prednost ima trezen mojster, dober delavec. Natančneje pri posestniku Josipu Berlisgu.

Loterijske številke.

Trst, 6. februarja 1904: 68, 12, 60, 65, 62.
Linc, „ „ „ 43, 29, 42, 45, 38.

Hišnik

obenem sluga čitalnice, se išče za „Narodni dom“ v Celju. Služba se nastopi 1. marca, plača po dogovoru. Pismene ponudbe s spričevali sprejema do 20. februarja t. l. posojilnica v Celju. (56) 2—1

Ugodna prilika!

Radi preoblega posla in dela prodam svojo že dobro vpeljano trgovino papirja in papirnih izdelkov ter pisarniških in šolskih potrebščin z zalogo tiskovin v Ljubljani, Schellenburgove ulice števil. 4. Ugodna prilika je to tudi za žensko, ki si s par tisoč goldinarji zagotovi lahko dobro in uspešno eksistenco.

Ponudbe Dragotin Hribar-ju v Ljubljani.

Hiša

z vsemi gospodarskimi poslopji, vrtom, travnikom in hosto v Žalcu št. 15. je pod ugodnimi pogoji

— naprodaj. —

Vse natančneje se izve pri Jakobu Gajbiču v Dobrišivasi št. 6. (37) 4

Kava in čaj

iz prve roke, t. j. neposredno od sadilca kave in čaja,

torej s popolnim jamstvom za pristno in nepokvarjeno kavo in čaj.

☛ NAJNIŽJE CENE. ☛

Najino dosti čez 100.000 oralov veliko posestvo se obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in čaja so jako aromatične in izdatne.

Kava: Javaflor, najfinejša, 4³/₄ kg gl. 6-65, fina, 4³/₄ kg gl. 5-90. Java-brasil-mešanica 4³/₄ kg gl. 5-40. — Pošilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju. (483) 12-11

Cenik zastoj in poštnine prosto.

Turk & drug

veleposestnika na Javi, prodajalca kave in čaja v lastni režiji

— v Trstu —

Via dell'acquedotto 62.

Poljedelci, vinogradniki in živinorejci

pozor!

Tomaževo žlindro

kakor druga umetna gnojila za travnike, polja, hmelj in vinograde;

Starckovo klajno

ali redilno apno, najboljši pomoček za dobro rejenje domačih živali, priporoča in pošilja navodila brezplačno

trgovina z železniho „Mercur“ Peter Majdič, Celje.

Bogata zaloga raznovrstne železnine, poljedelskega orodja in strojev.

TRŠNE ŠKARJE!